

ner vil blive givet rigelig Leilighed dertil — anbefaler jeg den til Thingets Velvilje.

Formanden (Krabbe): Exemplarer af de forelagte Lovforslag ville blive ombelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Krigs- og Marineministeren forelægger: a. „Forslag til Lov om Hærens Ordning“, b. „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren“, c. „Forslag til Lov om overordentlige Foranstaltninger til Forsvarets Fremme“, og d. „Forslag til Lov om Pensionering af Underbefalingsmænd og Menige samt de med disse Klasser Tilgørende af Hæren og Søværnet og om Invaliderforsørgelse m. m., samt a. „Forslag til Lov om Søværnets Ordning“, b. „Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Søværnet“, og c. „Forslag til Lov om en midlertidig Udvidelse af Søofficersskolen“.

Krigs- og Marineministeren (Haffner): Ifølge kongelig Majestæts Befaling har jeg herved den Ære for det høje Thing at fremlægge følgende Lovforslag, og da først „Forslag til Lov om Hærens Ordning.“ § 186 i den nuværende Hærlov paabjyder, at Loven underkastes en Revision inden Udgangen af Finantsaaret 1872—73, og for saavidt som denne Revision ikke fører til en ny Lov, da en gjentagen Revision i ethvert kommende Finantsaar, indtil en ny Lov udkommer. I Genhold til denne Bestemmelse er det saaledes 4de Gang, at Forslag til Lov om Hærens Ordning forelægges for Representationen. Det er en Selvfølge, at naar et Lovforslag af den Betydning gjentagne Gange skal forelægges for Representationen, bliver det hver Gang gjort til Gjenstand for nye Overveielse og Undersøgelse; de Erfaringer, som Tiden har bragt, de Udtalelser, der ere fremkomne, undlader man ikke at tage Hensyn til, og jeg kan forsikre, at de Undersøgelser, de Overveielser, der have fundet Sted ved Udarbejdelsen af det foreliggende Lovforslag, have været lige saa omhyggelige som de, der fandt Sted i 1872, da der første Gang var Spørgsmaal om at fremlægge en Revision af Hærloven. Man har søgt at komme til en klar Opfattelse af, hvilke Mangler der hester ved det nu Bestaaende, og en klar Opfattelse af, hvorledes man maatte søge at faae dem afhjulpne. Det er en Selvfølge, at man derved har søgt Bistand hos Hærens oplyste og kyndige Befalingsmænd. Eftersom i 1872 har jeg vedblivende den Overbevisning, at det er saare ueheldigt for en Hær, om der gjentagne Gange rokkes ved Grundlaget for dens Ordning. Og naar man som jeg har Overbevisningen om, at Grundlaget i Hæror-

ningen af 1867 i alt Væsentligt er fundt og godt, ville ævede Medlemmer forstaa, at jeg ikke er vejen bort fra dette Grundlag i nærværende Lovforslag. Der er forsøgt at rette paa de Mangler, som en otteaarig Erfaring har viist heste ved det, alt under strengt Hensyn til, at Udgifterne til Landets Forsvarsvæsen ikke komme til at overstige Landets Come og ikke virke lammende paa Opnaaelsen af andre vigtige Statsformaal. De Grundprinciper, som findes i Loven af 1867, nemlig at alt vaabendygigt Mandskab skal indrives, at Ingen kan blive Befalingsmand i Hæren uden først at have været vaabensøvet som Menig, og at de Vernepligtige, som egne sig til at være Befalingsmænd i Hæren, ogsaa kunne finde deres Plads i den — disse Principer, som faa mægtigt tjene til paa den rette Maade at knytte Folket og Hæren sammen, ville findes opretholdte i Lovforslaget. Med Hensyn til de Forandringer, der ere foretagne i Hærloven af 1867, kan jeg henvisse til de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, og i flere væsentlige Punkter til de Bemærkninger, som have ledsaget tidligere fremlagte Revisionsforslag; men jeg anser det dog for rigtigt i Dag, uden at jeg derfor i lang Tid skal lægge Beslag paa det høje Things Tid, ganske i Korthed at paapege de væsentligste Forandringer og redegjøre i Korthed for dem. Hærlovens Bestemmelser med Hensyn til Udtagelsen af Winterstykker, nemlig forlobs Udtagelse af de Menige, som ikke have opnaaet tilstrækkelig Uddannelse, og dernæst Udtagelse ved Lodtrækning, søgte Lovforslaget af 1872—73 at modificere ved at fastslaa Udtagelse alene ved Lodtrækning uden Numerbytning. Denne Bestemmelse er opretholdt i nærværende Lovforslag. Vanskelighederne ved at skaffe det tilstrækkelig værnepligtige Befalingsmandspersonale har man i tidligere Lovforslag søgt at overvinde for Underbefalingsmændenes Vedkommende ved at antyde, at de flinkeste og dygtigste Menige ved Siden af deres Rekrutuddannelse skulde modtage en videre Uddannelse, som gjorde dem stikede til Førere, og ved Udvidelsen af de faste Underofficersposter's Antal har man troet at kunne komme til en Indskrænkning i Antallet af de fuldstændig uddannede Underbefalingsmænd. For Officerernes Vedkommende har man søgt at overvinde Vanskelighederne ved at bestemme, at Sekondlieutenantslevere fritages for Korporalsuddannelse, og dernæst ved at give Ret til at udtage Sekondlieutenantslevere ligesom Underkorporaler og indirekte Korporaler ved Twang. Hærlovens Bestemmelser om faste Officerers Uddannelse have i den forløbne Tid viist sig at være mindre tilfredsstillende. Hærlovforslaget af 1872 foreslog disse Forhold forandrede saaledes, at den Uddannelse, som blev gjort til adgangsgælds for Optagelse i Officersskolens Premiælieutenantsklasse, indskrænktes til den, der er givet i Vaabnets Rekruttskole. Dernæst blev Revisionsstiden i denne Klasse